

ת"א 16-07-18796
בפני כבוד השופט סובל

בבית המשפט השלום
בתל אביב

הנתבעים:

1. שרית צרפתי ת.ז. 033094749
  2. יהודית לוי ת.ז. 059761874
  3. אריאלה גרבוז ת.ז. 053356044
  4. מורן אסולין ת.ז. 066128430
  5. שולמית מאר ת.ז. 053980033
  6. אורי שמואלי ת.ז. 038354668
  7. נאוה צביאלי ת.ז. 051919140
  8. מירי בר און ת.ז. 051857415
  9. עיריית תל אביב - יפו
- ע"י עו"ד עוזי סלמן יועמ"ש עיריית תל-אביב ועו"ד גיא אופיר
 כנרת 5, בני ברק
 טל: 03-5323650 פקס: 03-5325691

- נ ג ד -

הנתבעים:

1. Google inc
 באמצעות גוגל ישראל
2. גוגל ישראל בע"מ, ח.פ. 513695478
 רח' יגאל אלון 98, מגדל אלקטרה, ת"א.
3. פייסבוק ישראל בע"מ ח.פ. 514439256
 מרח' רוטשילד 20 תל אביב
4. Facebook Inc
 5. פייסבוק אירלנד
 שתיהן באמצעות פייסבוק ישראל
6. Automattic Inc (wordpress).
 Hawthorne Street 132
 San Francisco, CA 94107
 United States of America
7. לורי שם טוב, עיתונאית
8. מוטי לייבל, עיתונאי

כתב הגנה מטעם נתבעים 7-8

הנתבעים 7 ו-8 (להלן: "הנתבעים"), מתכבדים להגיש בזאת כתב הגנה מטעמם, כדלקמן.
 לפנינו תביעת לשון הרע עבת כרס, שהגישו התובעות כנגד הנתבעים, המשתרעת על פני 112 עמודים וכוללת אינספור נספחים, שאינם קשורים בדבר וחצי דבר לנתבעים.
 הפרסומים המהווים את עילת התביעה אינם קשורים לנתבעים, והנתבעים מכחישים כל ניסיון נואל לקשרם אליהם. התובעות מציגות עצמן כ"ידו הארוכה של בית המשפט" בתיקי הוצאת ילדים מהבית, תיקי נזקקות, כפי שהן עצמן טוענות בכתב התביעה. נוכח תפקידן הציבורי ומעמדן של התובעות ("שמונו ע"י המדינה לטיפול בקטינים" כפי שהן מגדירות עצמן בכתב התביעה) – מן הראוי היה שיאמצו גישה סובלנית כלפי פרסומים בעניינם ו/או הנוגעים לפעילותן כממונות מטעם בית המשפט, ברוח ההלכה הפסוקה בנושא. הלכה היא כי גופים ואנשים, הנושאים במשרות ציבוריות או בתפקידים שלציבור עניין בהם, נוטלים על עצמם מעצם מעמדם ותפקידם סיכונים הקשורים בפרסומים הנוגעים לשמם ועיסוקם, ויש בכך כדי להחליש את המשקל שיש ליתן לשיקול לעומת חשיבות חופש הביטוי.

במקום שהתובעות ינהגו כמי שמצופה מנשות ציבור, טענות התובעות בתביעה זו הן כזעקת "הקוזק הנגזל". העיתונאים לא יוצרים מציאות אלא מדווחים עליה ולעיתים מבקרים אותה. בענייננו, הנתבעים אינם קשורים כלל לשום מסמך שצורף לתביעה, שמם אינו מופיע בפרסומים אלו, וקישורם של הנתבעים לתביעה זו מעוררת תהיות, בלשון המעטה, מצד התובעות.

ודוק – התובעות לא יכולות מצד אחד להתרברב בתקשורת על כך שהן נחשבות ליד ימינו של בית המשפט, על כך שהן מבצעות עבודת קודש – אך מנגד – להזדעק ולהגיש תביעה שאינה קשורה לנתבעים, שעה שמתפרסמת כתבה על התנהלותן, שאינה קשורה לנתבעים, והכתבה אינה נושאת חן בעיניהן.

הדברים נכונים ביתר שאת שעה שמדובר בתובעות המחזיקות דוברים, יח"צנים אישיים, תקשורת אישית, ושולחות "השכם וערב" ידיעות באופן יזום לתקשורת, לרבות לנתבעים עצמם. התובעות שמו להן למטרה להאדיר את שמן, לפרסם עצמן, ולקדם את ענייניהן בין בעצמן ובין באמצעות יח"צן, אולם אינן מוכנות להעלות על דעתן שתפורסם כתבה שלא תישא חן בעיניהן, ע"י גורמים שאינם קשורים לנתבעים.

כתב התביעה אינו מגלה עילת תביעה ו/או יריבות נגד הנתבעים וכב' ביהמ"ש מתבקש להורות על דחיית התביעה ו/או מחיקתה. טענות התובעות משוללות יסוד עובדתי ו/או משפטי.

התובעות לא צירפו עותק מקורי של הפרסומים בגינם הן תובעות. אין להגיש לבית המשפט תביעה על סמך צילומים והעתקים. הנתבעים שומרים על זכותם לתקן את כתב התביעה לכשיומצא עותק מקורי של הפרסומים נשוא התביעה, כנדרש על פי דין.

יש להצטער על כך שהתובעות, המתהדרות בפעילות ציבורית ענפה ומציגות עצמן כמי שזוכות, תדיר, לאמון בתי המשפט, מגישות כתב תביעה מתלהם, גס, פוגעני ומביש, בסגנון שאינו ראוי לכתב טענות המוגש לבית המשפט. לאחר שמנפים מכתב התביעה את דברי הלעג וההשמצה, חסרי השחר, שמטיחות התובעות בנתבעים, ולאחר שמטהרים את האוויר מ"טענות האווירה" הסתמיות וטענות הקונספירציה שמעלות התובעות, ולאחר שמסלקים מהדרך את שלל טענות התובעות היוצאות, כביכול, להגנת עובדות הציבור ומערכת בתי המשפט, לא נותר דבר וחצי דבר מכתב התביעה. אין בכתב התביעה עילת תביעה אמיתית כנגד הנתבעים.

א. טענות מקדמיות

1. בית המשפט הנכבד יתבקש לדחות את התביעה על הסף, ולחייב את התובעות בהוצאות ניהולה. תביעה זו היא דוגמא ומופת לניצול ציני של הזכות לגישה לערכאות.
2. בכתב תביעה זה לא מוזכר ולו במקום אחד, הקשר או משהו שקושר את הנתבעים לכתב התביעה. שמם אינו מוזכר בשום נספח והם אינם קשורים כלל לתביעה.
3. כבר בתחילה ייאמר, מדובר בתביעה שטרם מסירתה לנתבעים, פורסמה התביעה על ידי התובעות ברחבי המדיה התקשורתית, באינטרנט, בטלוויזיה, בכתבות ענק בכל העיתונים הקיימים, **התובעות הן אלו שהעצימו את "הלשון הרע" נגד עצמן**, כאשר שיבצו בחדשות ערוץ 2, חדשות ערוץ 10, חדשות ערוץ 20, אתר גלובס, ישראל היום, ידיעות אחרונות, מעריב ועוד, את המשפטים שהן: "זונות משוקמות פרויקט סלעית שמצאו השלמת הכנסה כעובדות סוציאליות", "חוטפות ילדים", ועוד. הגדילה לעשות אחת העו"סיות שהצטלמה מבעוד מועד

טרם הגשת התביעה לביהמ"ש בהצללה לחדשות ערוץ 2, שם תיארה את היותה "זונה משוקמת שעובדת כיום כעובדת סוציאלית". הקלטה עם צילום העו"סית מיום 10/7/16 מצ"ב בדיסק שמע

[http://www.mako.co.il/news-channel2/Channel-2-Newscast-q3_2016/Article-](http://www.mako.co.il/news-channel2/Channel-2-Newscast-q3_2016/Article-50110dfcce5d551004.htm)

[50110dfcce5d551004.htm](http://www.mako.co.il/news-channel2/Channel-2-Newscast-q3_2016/Article-50110dfcce5d551004.htm) **נספח "1"**.

להלן חלק קטן מהקישורים לכתבות שבוצעו ע"י התובעות באתרי האינטרנט וכל ערוצי החדשות ללא יוצא מהכלל, בעיתונות הכתובה ובמדיה הממוחשבת, כולל אתרי עורכי דין למיניהם העובדים בשיתוף פעולה עם משרד הרווחה, מקומונים ועוד:

3.1 news.nana10.co.il/Article/?ArticleID=1198377 כתבה מיום 11/7/16, מצ"ב **נספח "2"**.

3.2 כתבה במוסף ממון, ידיעות אחרונות 12/7/16 "העובדים מושפלים": עיריית ת"א תובעת את פייסבוק וגוגל, מצ"ב **נספח "3"**.

3.3 כתבה בישראל פטרייטי, ע"י דוד גולן דובר איגוד העו"ס מיום 20/8/16: "לורי שם טוב נגד העולם (והעולם מנצח)", מצ"ב **נספח "4"**.

3.3 <http://www.haaretz.co.il/news/law/1.3004438> **נספח "5"** מיום 12/7/16

3.4 אתר חדשות המשפט, כתבה מיום 11/7/16

[http://law.bestonline.co.il/%D7%9E%D7%A9%D7%A4%D7%98/%D7%97%D7%93%D7%A9%D7%95%D7%AA-](http://law.bestonline.co.il/%D7%9E%D7%A9%D7%A4%D7%98/%D7%97%D7%93%D7%A9%D7%95%D7%AA-%D7%94%D7%9E%D7%A9%D7%A4%D7%98/%D7%AA%D7%91%D7%99%D7%A2%D7%94-%D7%AA%D7%A7%D7%93%D7%99%D7%9E%D7%99%D7%AA-%D7%9B%D7%A0%D7%92%D7%93-%D7%A4%D7%99%D7%99%D7%A1%D7%91%D7%95%D7%A7-%D7%95%D7%92%D7%95%D7%92%D7%9C)

[7%D7%93%D7%A9%D7%95%D7%AA-](http://law.bestonline.co.il/%D7%9E%D7%A9%D7%A4%D7%98/%D7%AA%D7%91%D7%99%D7%A2%D7%94-%D7%AA%D7%A7%D7%93%D7%99%D7%9E%D7%99%D7%AA-%D7%9B%D7%A0%D7%92%D7%93-%D7%A4%D7%99%D7%99%D7%A1%D7%91%D7%95%D7%A7-%D7%95%D7%92%D7%95%D7%92%D7%9C)

[7%D7%93%D7%A9%D7%95%D7%AA-](http://law.bestonline.co.il/%D7%9E%D7%A9%D7%A4%D7%98/%D7%AA%D7%91%D7%99%D7%A2%D7%94-%D7%AA%D7%A7%D7%93%D7%99%D7%9E%D7%99%D7%AA-%D7%9B%D7%A0%D7%92%D7%93-%D7%A4%D7%99%D7%99%D7%A1%D7%91%D7%95%D7%A7-%D7%95%D7%92%D7%95%D7%92%D7%9C)

[7%D7%93%D7%A9%D7%95%D7%AA-](http://law.bestonline.co.il/%D7%9E%D7%A9%D7%A4%D7%98/%D7%AA%D7%91%D7%99%D7%A2%D7%94-%D7%AA%D7%A7%D7%93%D7%99%D7%9E%D7%99%D7%AA-%D7%9B%D7%A0%D7%92%D7%93-%D7%A4%D7%99%D7%99%D7%A1%D7%91%D7%95%D7%A7-%D7%95%D7%92%D7%95%D7%92%D7%9C)

[7%D7%93%D7%A9%D7%95%D7%AA-](http://law.bestonline.co.il/%D7%9E%D7%A9%D7%A4%D7%98/%D7%AA%D7%91%D7%99%D7%A2%D7%94-%D7%AA%D7%A7%D7%93%D7%99%D7%9E%D7%99%D7%AA-%D7%9B%D7%A0%D7%92%D7%93-%D7%A4%D7%99%D7%99%D7%A1%D7%91%D7%95%D7%A7-%D7%95%D7%92%D7%95%D7%92%D7%9C)

[7%D7%93%D7%A9%D7%95%D7%AA-](http://law.bestonline.co.il/%D7%9E%D7%A9%D7%A4%D7%98/%D7%AA%D7%91%D7%99%D7%A2%D7%94-%D7%AA%D7%A7%D7%93%D7%99%D7%9E%D7%99%D7%AA-%D7%9B%D7%A0%D7%92%D7%93-%D7%A4%D7%99%D7%99%D7%A1%D7%91%D7%95%D7%A7-%D7%95%D7%92%D7%95%D7%92%D7%9C)

[7%D7%93%D7%A9%D7%95%D7%AA-](http://law.bestonline.co.il/%D7%9E%D7%A9%D7%A4%D7%98/%D7%AA%D7%91%D7%99%D7%A2%D7%94-%D7%AA%D7%A7%D7%93%D7%99%D7%9E%D7%99%D7%AA-%D7%9B%D7%A0%D7%92%D7%93-%D7%A4%D7%99%D7%99%D7%A1%D7%91%D7%95%D7%A7-%D7%95%D7%92%D7%95%D7%92%D7%9C)

[7%D7%93%D7%A9%D7%95%D7%AA-](http://law.bestonline.co.il/%D7%9E%D7%A9%D7%A4%D7%98/%D7%AA%D7%91%D7%99%D7%A2%D7%94-%D7%AA%D7%A7%D7%93%D7%99%D7%9E%D7%99%D7%AA-%D7%9B%D7%A0%D7%92%D7%93-%D7%A4%D7%99%D7%99%D7%A1%D7%91%D7%95%D7%A7-%D7%95%D7%92%D7%95%D7%92%D7%9C)

3.5 www.news1.co.il/Archive/001-D-381058-00.html כתבה בניוז 1 מיום 11/7/16, מצ"ב

נספח "7".

3.6 משלוח התביעה לאתר ניזו 1 בקובץ WORDR מיום 11/7/16, מצ"ב **נספח "8"**.

<http://kolmeanien.co.il/Thread-3.6>

<http://kolmeanien.co.il/Thread-3.6>

<http://kolmeanien.co.il/Thread-3.6>

<http://kolmeanien.co.il/Thread-3.6>

<http://kolmeanien.co.il/Thread-3.6>

כתבה <http://kolmeanien.co.il/Thread-3.6>

באתר "כל מה שמעניין", מיום 11/7/16, מצ"ב **נספח "9"**.

ב. התובעות ביצעו פרסומים בתקשורת על מנת להשפיע על בית המשפט

4. פרסומי התובעות בכל אמצעי התקשורת, על חשבון כספי מסי הציבור, כשהן לא שילמו אגורה אחת עבור התביעה, כספים שנועדו להעשיר את כיסן הפרטי והאישי, נועדה להשפיע על מהלך המשפט, ובכלל זאת על השופטת הדנה בהליך או על העדים, היא קרובה לוודאית. העובדה שהתובעות פנו לתקשורת, הצטלמו מבעוד מועד, טרם הגישו את כתב התביעה לידי הנתבעים, על מנת שהנתבעים לא יספיקו להוציא צו מניעה, יש בה כדי להשפיע על בית המשפט. מה גם שלנתבעים לא ניתן פתחון פה. התובעות בחרו לנהל את תביעתן בתקשורת, והדברים מדברים בעד עצמם.

ג. מחיקה על הסף לפי סעיף 105 לתקנות, היות וכתב התביעה אינו מגלה עילה

5. טעם נוסף למחיקת כתב התביעה, הוא העובדה שהתובעות אינן שוללות את נכונות או אמיתות, האמירות שבפרסומים, המוכחשים ממילא. כדי שבית המשפט יוכל להכריע בסוגיה, על התובעות להוכיח מראש, שהפרסומים אינם נכונים ו/או שקריים, ו/או אינם בעלי עניין לציבור, ו/או אינם בגדר הבעת דעה, ו/או אינם בגדר תלונה לגיטימית נגד עובד ציבור שסרח. אין די באמירות סתמיות שנאמרו מילים בעלות גוון שאיננו מוצא חן בעיני התובעים, כדי להקים עילה בלשון הרע. מכיוון שהמידע מצוי בידי התובעות, עליהן לפרוס את כל המסכת העובדתית, לדון בכל משפט ומשפט ואמירה-ואמירה, ולהוכיח בכתב התביעה עצמו שהאמירות שקריות. הדבר לא נעשה, ולכן לא ניתן לקבל את כתב התביעה בגין אמירות סתמיות שאינן מגובות באסמכתאות, מסמכים וכל הדרוש לעניין נסיבות שבהן אותן עובדות ציבור היו מעורבות במה שמתואר בפרסומים עליהן הן קובלות.

ד. הסעדים המבוקשים בתביעה גורפים, כוללניים ובלתי ניתנים ליישום

6. למקרא התביעה ברור כשמש, כי מדובר במחלוקת בין התובעות לנתבעים 1-6, שעניינה, בין היתר, פרסומים בלתי מזוהים שונים אשר אינם קשורים לנתבעים 7-8 ונמצאים ברחבי רשת האינטרנט.

7. הסעד המבוקש על ידי התובעות להסרת פרסומים כאלה או אחרים, מתיימר להותיר בידיהן של התובעות את ההכרעה בשאלה אילו הם "פרסומים מפריים" ואילו לא, ולדרוש מגוגל להסיר תכנים באצטלה של צו כוללני וגורף, תפקיד המסור לבית המשפט הנכבד לבחון כל פרסום ופרסום ולהכריע האם הוא פרסום מותר על פי דין אם לאו (לפחות ברמה הלכאורית), תוך שקילת כל האינטרסים והזכויות הרלוונטיות של מפרסמים, שאינם הנתבעים 7 ו-8, וכלל המשתמשים ברשת האינטרנט.

8. זאת ועוד, התובעות דורשות צו המתיימר למנוע, בהיעדר בחינה מקדימה על ידי בית המשפט, גם פרסומים בלתי מזוהים עתידיים, באופן המטיל על גוגל חובות פיקוח בלתי סבירות, בלתי ניתנות ליישום ותוך פגיעה בזכויותיה ובאינטרסים ובזכויות של כלל המשתמשים ברשת האינטרנט. אילו התובעות מעוניינות למנוע פרסומים עתידיים כאלה ואחרים, עליהם מוטלת

האחריות לזהותם ו/או לפקח על מעשיהם של הנתבעים 6-1, וקל וחומר שלא להטריד צדדים שלישיים, נתבעים 8-7 שאינם קשורים לסכסוך על מנת שישמשו כלי בדיהן לעשות כן. לחילופין, התובעות מתיימרות להטיל על בית המשפט הנכבד חובת פיקוח תמידית בקשר עם כל פרסום עתידי אשר לכאורה "מבייש" את התובעות. זאת כמובן אין להתיר.

9. די באמור עד כאן כדי להביא לדחיית התביעה על הסף.

10. ולגופם של הדברים: הנתבעים, אינם היוצרים ו/או המפרסמים של הפרסומים נשוא התביעה בין התובעות לבין הנתבעים 6-1.

11. אין גם חולק, כי התובעות לא פנו לנתבעים בבקשה להסיר פרסומים, כפי שפנו לתובעות 6-1, מאחר והן יודעות, כי הנתבעים אינם קשורים לפרסומים אלו.

12. לא זו בלבד, הטענה בדבר ביצוע עוולות לפי פקודת הנזיקין, נטענת בכלליות ובסתמיות, ללא כל פירוט של מרכיבי העוולות הנטענות. לחילופין יטענו הנתבעים כי לא מתקיימים היסודות הנדרשים לשם הטלת אחריות בגין ביצוע העוולות הנטענות, ולחילופין, כי עומדים להם ההגנות לפי פקודת הנזיקין. **התובעות לא צירפו תחשיב נזק כלשהו.**

ה. התובעות פעלו בניגוד לחוזר מנכ"ל מס' 6/04 מיום 16/6/04 של משרד הפנים בעניין הגשת תביעות לשון הרע על ידי רשות מקומית בגין פגיעה בשמו הטוב של נבחר ציבור או עובד

13. התובעות הגישו את כתב התביעה בניגוד לחוזר מנכ"ל מס' 6/04 מיום 16.6.04 של משרד הפנים בעניין הגשת "תביעת לשון הרע המוגשת ע"י רשות מקומית בגין פגיעה בשמו הטוב של נבחר הציבור או העובד", סעיף 8 לחוזר: "הליך אישור בקשה למימון הוצאות משפטיות":

"א. בקשה למימון הוצאות משפטיות תוגש בכתב ליועץ המשפטי של הרשות המקומית, ויצורפו אליה כל המסמכים שלהלן:

1. כל כתבי הדין אשר הוגשו בעניין וכל מסמך אחר המתייחס להליך.

2. הסכם שכר הטרחה שנחתם בין נבחר הציבור או העובד לבין עורך דינו.

ג. הבקשה תידון בשלב ראשון בוועדה מקצועית של הרשות המקומית בהרכב שיכלול את היועץ המשפטי לרשות המקומית, את גזבר הרשות ואת מבקר הרשות אם ישנו (להלן: "הוועדה מייעצת).

היועץ המשפטי של הרשות המקומית יכין סקירה וחוות דעת בנושא הבקשה, הוועדה המייעצת תרכז את כל המידע הרלוונטי, תדון בבקשה ותגבש המלצה מנומקת בכתב בנוגע לבקשה, כולל דעות מסייגות, ככל שיהיו. המלצת הוועדה תכלול התייחסות נפרדת לעצם הזכאות למימון הוצאות משפטיות, ולסכום ההוצאות שימומנו בנסיבות העניין.

ד. המלצת הוועדה המקצועית תובא לדיון ולהחלטה במליאת מועצת הרשות המקומית.

ה. עם קבלת החלטה כאמור על ידי מועצת הרשות המקומית. יועבר העתק ממנה לאישורה של ועדה ארצית קבועה, שתמנה על ידי שר הפנים (להלן: "הוועדה"), בהרכב כלהלן:

1. שופט בדימוס או משפטן בעל כשירות להתמנות כשופט מחוזי, יו"ר;

2. נציג שר הפנים;

3. נציג השלטון המקומי שיקבע על ידי שר הפנים על פי המלצת הרשויות המקומיות.

ו. הוגשו לוועדה כל המסמכים וקוימו כל ההליכים כנדרש בסעיף זה, תודיע הוועדה על החלטתה המנומקת לאשר את ההחלטה או לדחותה, או לאשרה בשינויים תוך 30 יום מקבלת הבקשה."

14. סעיף 12 לחוזר מנכ"ל מס' 6/04 משרד הפנים קובע: "הגשת תביעות בגין הוצאת לשון הרע מטעם נבחר ציבור/עובד:

"א. נבחר הציבור או העובד לא זכאי למימון הוצאות משפט בגין תביעה אישית שהגיש בגין הוצאות לשון הרע. יחד עם זאת יכולה הרשות המקומית, במידה והאינטרס הציבורי מחייב זאת, להגיש בשמה תביעת דיבה בגין הפגיעה בנבחר הציבור או העובד.

ב. מליאת מועצת הרשות המקומית תדון ותחליט בכל הצעה להגיש תביעת דיבה כאמור. החלטת המועצה תתקבל לאחר שתובא בפניה התייחסותה הכתובה והמנומקת של הוועדה המייעצת.

החלטה כאמור טעונה אישור של הוועדה שהוקמה בסעיף 8(ה) לנוהל זה, ואישור זה חייב שיינתן טרם הגשת התובענה בעניין."

15. בתביעה זו שהוגשה ביום 12.7.16 כשכל הפרסומים ללא יוצא מן הכלל אינם קשורים לנתבעים 7-8, לא מולאו הדרישות המחייבות את התובעות לפעול על פיהם טרם הגשת כתב התביעה. בכתב תביעה שהגישה עיריית הוד השרון נגד עיתון ירוק בשנת 2004, ביהמ"ש שלום כ"ס, כבוד השופטת ניצה מימון שעשוע מחקה את כתב התביעה "מחוסר עילה וחוסר יריבות והן משלא נתקיימו התנאים המקדימים להגשתה", בדיוק בעילות המפורטות לעיל.

16. הגשתה של התביעה מהווה שימוש לרעה בהליך השיפוטי, שכן זו הוגשה ביחס לפרסומים נגד צדדים שלישיים ונעדרת יריבות.

ו. התובעות

17. התובעות עובדות סוציאליות לחוק הנוער, אשר הפכו את אמירת האמת לכלי ריק. בריוניות ושקרניות, המוציאות ילדים ממשמורת הוריהם למוסדות הרווחה המופרטים, לצרכי סחר בילדים. על כל ילד שמוצא מביתו, מדינת ישראל משלמת 17,133 ₪ לחודש עבור מרכז חירום שנמצא בידיים פרטיות, מאחר וכל שירותי הרווחה מופרטים. ראו אתר משרד הרווחה רובליקה

תעריפי החזקה: מעונות פנימייתיים לילדים, בקישור:

<http://www.molsa.gov.il/COMMUNITYINFO/REGULATIONS/SOCIALREG>

[ULATIONS/Pages/Tas_Perek_8.aspx](http://www.molsa.gov.il/COMMUNITYINFO/REGULATIONS/Pages/Tas_Perek_8.aspx) בנוסף מופנה בית המשפט הנכבד לתחקיר ערוץ 10

שנערך לפני מספר חודשים "הפנים האמיתיות של זעקת ילדי הרווחה" בקישור:

<http://10tv.nana10.co.il/Article/?ArticleID=1176396> בתחקיר זה נקבע ועלה כי אלפי

ילדים נקרעים מבתיים רק בגלל אינטרסים כלכליים והיד קלה על ההדק בהוצאת ילדים

מביתם. התחקיר נמצא בדיסק **נספח "1"**.

18. עו"ס נאווה צביאלי שיקרה לבית המשפט, סעיף 12: "יודגש כי התובעים 6 ו-7 נאלצו להתפטר

מעבודתם כעו"ס לחוק נוער. עו"ס נאווה צביאלי התקשרה ביום 24/8/16 לאמא שלומית אדרי

(המיוצגת על ידי עו"ד ורדה ברכה שטיינברג), ובשיחה הזדהתה, כפקידת סעד לחוק הנוער

בקישור: <https://youtu.be/IjrsMox0VfE> עו"ס צביאלי כוננה ועדת החלטה, ביום 5/9/16

ונכחה בוועדה זו כפקידת סעד לחוק הנוער. ההקלטה נמצאת בדיסק **נספח "1"**.

19. מדובר בתביעה שקרית, הזויה ומומצאת שהתנהלה בתקשורת במקום בבית המשפט.

20. עו"ס יהודית לוי, יזמה חטיפת תינוקות מאם שרק ילדה בבית חולים ליס, ונתנה הוראה לאזוק

את רגל התינוקות באזיק אלקטרוני, פרשה זו הגיעה לתקשורת. ראו פרסום ערוץ 1: "**תינוקות**

שנולדה ונאזקה באזיק אלקטרוני" <https://youtu.be/CbIdH6B-f0o> כשהתקשורת ביקשה את

תגובת משרד הרווחה אמרה עו"ס יהודית לוי: "**המקרה מוכר לשירותי הרווחה. בשל חיסיון**

על פרטי המקרה הניתן בצו בית המשפט לא נוכל להתייחס". מי שהוציאה את הצו זו הייתה

עו"ס יהודית לוי. סופו של דבר, עו"ד ורדה ברכה שטיינברג, השיבה את התינוקות להוריה, תיק

הנזקקות נסגר, והם מגדלים את ביתם עד עצם היום הזה. מבלי לגרוע מהאמור לעיל, עו"ס

יהודית לוי, עובדת בעבודה פרטית כעובדת סוציאלית, בעבודה מקבילה לעבודתה הציבורית,

ואתרי האינטרנט השונים שפתחה מזמינים אנשים לטיפולים בקליניקה הפרטית שלה, בשעות

עבודתה במשרה ציבורית. ההקלטה נמצאת בדיסק **נספח "1"**.

21. לעובדות הסוציאליות לא נגרם שום נזק, הן לא צירפו תחשיב נזק או הוכחה לירידת שכרן.

התובעות עובדות משרד הרווחה, משכורתן לא נפגעה, **ולכאורה עובדות בעיריית תל-אביב,**

למרות שהמעסיק הישיר שלהן הינו משרד הרווחה. דוגמא, עו"ס שרית צרפתי, עבדה

כפקידת סעד לחוק הנוער בעיריית כפר-סבא, וכעת היא עובדת בעיריית תל-אביב. אם עובדת

סוציאלית מתל-אביב, תעבור דירה לבאר-שבע, מיד היא תיכנס כעובדת עיריית באר-שבע דרך

משרד הרווחה.

22. לתובעות שם רע! מדובר בעובדות סוציאליות הידועות כחסרות מקצועיות, משקרות לבתי

משפט ומשקרות לציבור. אין עליהן שום ביקורת, בית המשפט בעצמו לא מבקר עליהן, לא בודק

את נכונות הצהרותיהן כשהכל בדלתיים סגורות, הן מנתקות הורים מילדיהם ללא עילה ובחוסר

מקצועיות, או שהן מטות את המשפט לטובת אחד הצדדים ופוגעות להורים בילדים. אין עליהן

גוף ביקורת, או משרד המנותק מרשויות הרווחה, והן אלו שלכאורה "בודקות" את עצמן ומגבות

את עצמן. לצורך ההמחשה מופנה בית המשפט לוועדות שהוקמו נגד העובדות הסוציאליות

(ועדת סלונים נבו, ועדת רוטלוי, ועדת סילמן ועוד), הקובעות דברים חמורים לגביהן. פרסומים ברשת האינטרנט יש בהם כדי לשלול את טענות התובעות לשם טוב.

ז. הנתבעים

23. הנתבעים עיתונאים. נתבעת 7 עיתונאית משנת 2009, ומחזיקה תעודת עיתונאית משנת 2010 ועד היום. נתבע 8 עיתונאי משנת 2013, ומחזיק תעודת עיתונאי משנת 2013 ועד היום.

24. הנתבעים פעילים חברתיים בענייני רווחה, בהגנת ילדים ובתמיכה במשפחות שילדיהם נלקחו מהם.

ח. הפרק המשפטי - על כוחנות, תביעות השתקה ועשיית שימוש לרעה בהליכי

משפט

36. בחינת התנהלותן של התובעות לאחר הגשת התביעה דנא, כפי שסוקרה היטב בכלי התקשורת, מובילה למסקנה אחת ויחידה: התביעה דנא אינה אלא תביעת השתקה, המשמשת את התובעות כדי לנסות ולסכור את פיהם של מי שמותחים עליה ביקורת, או מציעים סיקור בלתי מחמיא בעניינה. התנהלות זו של התובעות עולה כדי כוחנות גרידא, והיא מבטאת את הניסיון לעשות שימוש בהליכי משפט לצורך מניעת ביקורת לגיטימית, כלומר לצורך השתקה. בכך, לוקחות התובעות חלק במגמה עכשווית של תביעות השתקה, במסגרתן מזדרזים בעלי יכולת לתבוע אנשי תקשורת בגין סיקורם הבלתי מחמיא, הגם שאינו קשור כלל לתביעה זו. מטרתה היחידה של תביעה זו היא הפעלת לחץ על הנתבעים, לצורך השתקת הביקורת הציבורית, לרבות עתידית – אין בתביעה זו דבר שיוכל לעמוד.

37. תביעות השתקה רבות כגון התובענה דנא מוגשות בארצות הברית, בה דוקטרינה המכונה Strategic Lawsuits Against Public Participation – SLAPP. על פי דוקטרינה זו, אמצעי ראשון במעלה לצורך השתקת דיון ציבורי הוא הגשת תביעות לשון הרע.

38. מטרתן המרכזית של תביעות SLAPP כגון תביעה זו טמונה בעצם ניהול ההליך, ולא בתוצאתו. בדרך זו מנסים התובעות להרתיע נתבעים, כמו גם צדדים נוספים, מהשמעת דעותיהם, באמצעות הבאתם של נתבעים למצב בו יאלצו להשקיע משאבים רבים – זמן, כסף ואנרגיה – בניהול ההליך, תחת השמעת ביקורת נגד התובעים. מטרתן המרכזית העליונה של תביעות אלו היא הגבלת או מניעת חופש הביטוי.

39. בתי המשפט בארצות הברית דנו בתופעה, וקבעו כי מדובר במקרה ספציפי של שימוש לרעה בהליכי משפט, מתוך מטרה להפעיל לחץ כלכלי ומשפטי כנגד מי שהעז לדבר ולפעול. נוכח חומרת התופעה, היא קיבלה מענה של חקיקה ייעודית בארצות הברית, למשל באמצעות העברת הנטל בבקשה לסילוק תביעה על הסף מהנתבע לתובע, במדרגים שונים. דוקטרינה זו טרם עוגנה בפסיקה בישראל, אולם מספר פסקי דין נדרשים אליה ואף מיישמים את מבחניה, חרף העובדה כי טרם נמצא מקרה לגביו נקבע כי הוא עולה כדי SLAPP ראו למשל, ת.א. 42150/05 זבולון

עוֹזִיָּהוּ, עֲמוֹתָת תֵּל גִּיבּוֹרִים אגודה חברתית לזכויות האדם נ' ורוליט חב' לתעשייה כימית בע"מ, ארדון שרווס, https://www.nevo.co.il/psika_html/shalom/s05042150-337.htm (להלן: "עניין עוֹזִיָּהוּ"); וגם: בש"א 1720000/08 תמר ברקאי נ' חברת פיירול גיוס והשמה בע"מ https://www.nevo.co.il/psika_html/shalom/s08172000-198.htm כבוד השופטת אביגייל כהן, בשבתה אז כשופטת שלום. דומה כי עם הגשת התביעה הנוכחית, נמצאה ההזדמנות הראויה להחיל את הדוקטרינה האמורה ואף בישראל.

ט. התייחסות פרטנית לסעיפי התביעה

40. מוכחש האמור בדברי המבוא שבפתח דבר עמ' 2 לכתב התביעה. התובעות דורשות כי בית המשפט הישראלי, יפעל על פי חוק ביהמ"ש צרפת וברזיל, כשלא צירפו פסקי דין וכל טענותיהם נטענות בעלמא ללא תימוכין. לפי שיטה זו, על בית המשפט לפעול לפי חוקי ארה"ב, לשם הומצאה כתב התביעה, הקובעים חופש ביטוי מוגבר, ולתביעה זו לא היה כל מקום לו היתה מוגשת בארה"ב. בית המשפט פוסק על פי דיני מדינת ישראל. מבלי לגרוע מהאמור לעיל, הנתבעים יטענו כי טענת התובעים משוללת יסוד ומגוחכת, הנטענת באופן סתמי.

41. מוכחש סעיף 1 לכתב התביעה. טענות התובעות משוללות יסוד וחסרות שחר. התובעות מנסות להאדיר את תביעתן וליצור עילת תביעה יש מאין. מדובר בטענות סרק, הנטענות בחוסר תום לב, חסרות יסוד, נטענות באופן סתמי וללא פירוט כנדרש.

42. מוכחש סעיף 2 לכתב התביעה. בכל הכבוד, התובעות לא נשלחו על ידי מערכת המשפט "לנקות" את האינטרנט מפרסומים המבקרים את החלטותיהם (אף שופט לא היה מעלה בדעתו לבקש דבר שכזה). התובעות אינן צנזוריות של פרסומים באינטרנט שכלל אינם קשורים לנתבעים. מבלי לגרוע מהאמור לעיל, הנתבעים יבקשו מבית המשפט הנכבד להורות על מחיקת סעיף זה מכתב התביעה בשל כל אפשרות להתגונן מפניו. מעבר לעובדה שסעיף זה מיותר ומסרב את הדין, הרי שאם יש לתובעות עוד אלו טענות ומענות כלפי הנתבעים, יתכבדו ויגישו אותם בכתב התביעה – בדרך המקובלת! הנתבעים יטענו כי הטענה בדבר "התנהלות פוגענית" הנטענת בסעיף זה, נטענת בעלמא, וללא הפירוט הנדרש על פי דין, בהתאם לתקנה 78 לתקנות סדר הדין האזרחי, תשמ"ד-1984. בית המשפט הנכבד מתבקש למחוק טענה זו מכתב התביעה. לחילופין, הנתבעים שומרים על זכותם לתקן את כתב ההגנה לכשיתוקן הפגם.

43. מוכחש סעיף 3 לכתב התביעה. טענות סעיף זה מלאכותיות ומשוללות יסוד, עובדתית ומשפטית, וכל מטרתה היא להאדיר תביעת סרק זו וליצור מצג כאילו יש בה ממש, ולא כן.

44. מוכחש סעיף 4 לכתב התביעה. הנתבעים עיתונאים, נושאים תעודת עיתונאי. מבלי לגרוע מהאמור לעיל, הנתבעים יטענו כי בני משפחות התובעות, לרבות ילדיהם, אינם בעלי דין בתובענה זו, ואין כל רלוונטיות ואו נפקות לטענות הנוגעות אליהם. בית המשפט הנכבד מתבקש למחוק סעיף זה מכתב התביעה. מוטב היה לתובעות שלא לערב את בני משפחתם בעניין. מדובר בטענות מופרכות. "ביטויים מיניים ארסיים, התעמרות..." לקרוא ולא להאמין! אין גבול

לאבסורד ולכנונות התובעות לגייס טענות "מן הגורן ומן היקב" רק כדי למלא שורה נוספת בכתב תביעתם?

45. מוכחש סעיף 5 לכתב התביעה. מבלי לגרוע מהאמור לעיל, הנתבעים יוסיפו ויטענו כי הטענות מופרכות, נטענות בעלמא, וללא הפירוט הנדרש על פי דין, בהתאם לתקנה 78 לתקנות סדר הדין האזרחי, תשמ"ד-1984.

46. כאמור, נדמה כי אין גבול לתיאוריות הקונספירציה ההזויות שהתובעות מעלות. התובעות מבינות היטב כי תביעתן משוללת יסוד. התובעות מבינות היטב כי הנתבעים אינם קשורים לתביעתם המופרכת. תיאוריות הקונספירציה שהנתבעות מעלות בדבר רשויות המשטרה "זוכים לפרסומים פוגעניים", "שלטון החוק מצוי בשפל קשה", טענות הזויות, ומאפיינות למרבה הצער את מצבן של התובעות הרואות צל הרים כהרים ובכל מבקר אויב.

47. מוכחש סעיף 6 לכתב התביעה. מבלי לגרוע מהאמור לעיל, הנתבעים יטענו כי הדברים הנטענים בסעיף זה הם דברי השמצה חמורים, מופרכים ומשוללי יסוד, ומטרתם להשמיץ את הנתבעים, במסגרת כתב טענות ותוך ניצול מכפיר של פרסום מוגן עפ"י חוק.

48. מוכחש סעיף 7 לכתב התביעה. מדובר בטיעונים פרי דמיונם של התובעות, כמו גם שאר תיאוריות הקונספירציה שהן מעלות. אין זו דרכם של הנתבעים, ונראה שוב, כי "הפוסלות במומן פוסלות".

49. מוכחש סעיף 8 לכתב התביעה. טרוניות התובעות ממחישות, גם הן, את מידת הרצינות שיש לייחס לטענותיהן ואת מידת הרצינות של תביעתן. הנתבעים יטענו כי טענות התובעות הן האשמות חסרות שחר, ופרי מוחן הקודח. מדובר פשוט בהמצאות פרועות שכלל אינן מתיישבות עם העובדות. לא בכדי התובעות זורקות מילים לחלל האוויר באופן סתמי וללא פירוט. הנתבעים יטענו כי מדובר בדברי לשון הרע בוטים וחמורים על הנתבעים, והם כאמור משוללי יסוד.

50. מוכחש סעיף 9 לכתב התביעה. מבלי לגרוע מהאמור לעיל, טענות התובעות נטענות בעלמא, וללא פירוט כנדרש.

51. מוכחש סעיף 10 לכתב התביעה. ויודגש, כל כתב התביעה, התובעות אינן טוענות לשם טוב שיש להן. התובעות לא מפנות או מייחסות דבר מה לנתבעים ולא מפנות "מהו הלשון הרע" הנטען נגדן. התובעות מנסות להאדיר את תביעתן וליצור עילת תביעה יש מאין. מדובר בטענות סרק, הנטענות בחוסר תום לב, ודי לכך שהתובעות לא מפנות או מציינות מהי הלשון הרע שנכתבה נגדן.

52. מוכחש סעיף 11 לכתב התביעה. מבלי לגרוע מהאמור לעיל, הנתבעים יטענו כי טענות התובעות על "פגיעה באופן בלתי הפיך", "שלומם הגופני והנפשי", "שמם הטוב", "פרנסתם", "שמם הטוב של בני משפחותיהם", נטענים באופן סתמי וללא פירוט כנדרש, ומאפיינת את דרכן להלין. התובעות לא הביאו כל חוות דעת, או תחשיב נזק כלשהו, והנתבעים כופרים בטענה כי לתובעות שם טוב הנטענת. הנתבעים שומרים על זכותם להביא ראיות לעניין זה בהתאם לסעיף 22 לחוק איסור לשון הרע, אם יידרש הדבר.

53. טענות התובעות בוטות ומתלהמות. יש להצטער על הסגנון הבוטה והמביש שבו נוקטות התובעות כלפי הנתבעים, וברי כי כוונתם האמיתית של התובעות היא להכפיש את הנתבעים ולבזותם.

54. מוכחש סעיף 12 לכתב התביעה. התובעות מטעות ומשקרות את בית המשפט. תובעת 7 כוונה ועדת החלטה ביום 24/8/16 ליום 5/9/16 לגבי שלומית אדרי, בעניין ילדיה במסגרת תפקידה כעו"ס לחוק נוער. האם יוצגה על ידי עו"ד ורדה ברכה שטיינברג. ההקלטה בקישור היוטיוב: <https://youtu.be/IjrsMox0VfE> ובדיסק שמע נספח "1". לא צורף לבית המשפט אישור או אסמכתא כי התובעים עזבו את עבודתם, כנדרש. כשם שהתובעות ידעו לצרף מעל 100 עמודים שאינם קשורים לנתבעים יכלו לצרף אישור על התפטרות התובעים מתפקידם. יש למחוק סעיף זה מכתב התביעה.

55. מוכחש סעיף 13 לכתב התביעה.

56. מוכחש סעיף 14 לכתב התביעה. הנתבעים לא פרסמו את הדברים הללו. עמוד 4 לכתב התביעה על קישוריו – אינו קשור לנתבעים ולא פורסם על ידם, שמם אינו מופיע על דפים אלו. מבלי לגרוע מהאמור לעיל, קישור הנתבעים לפרסומים אלו, הינם טענות משוללות יסוד ומגוחכות הנטענות באופן סתמי. התובעות לא צירפו עותק מקורי של הפרסומים בגינן הן תובעות. אין להגיש לבית המשפט תביעה על סמך צילום ממקור לא ידוע, מנין נלקח? יתכן שהתובעות יצרו אותו בעצמן? אין להציג לבית המשפט תביעה על סמך צילומים והעתקים.

57. מוכחש סעיף 15 לכתב התביעה. הנתבעים לא פרסמו את הדברים הללו. עמוד 4 לכתב התביעה על קישוריו – אינו קשור לנתבעים ולא פורסם על ידם, שמם אינו מופיע על דפים אלו. מבלי לגרוע מהאמור לעיל, קישור הנתבעים לפרסומים אלו, הינם טענות משוללות יסוד ומגוחכות הנטענות באופן סתמי.

58. מוכחש סעיף 16 לכתב התביעה. הנתבעים לא פרסמו את הדברים הללו. עמוד 4 לכתב התביעה על קישוריו – אינו קשור לנתבעים ולא פורסם על ידם, שמם אינו מופיע על דפים אלו. מבלי לגרוע מהאמור לעיל, קישור הנתבעים לפרסומים אלו, הינם טענות משוללות יסוד ומגוחכות הנטענות באופן סתמי.

59. כפי שפורט לעיל, דווקא משום שעילות התביעה של התובעות הן כה חלשות ומופרכות, הן ממלאות תביעתם בשלל טענות אשר כלל אינן קשורות לנתבעים, ואין להן כל רלוונטיות לעילות התביעה הנטענות.

60. מוכחש סעיף 17 לכתב התביעה. מוכחשות טענות התובעות כי הן הגורם הממליץ לבית המשפט. יודגש, התובעות 1-8 לא טוענות כי יש להן שם טוב!

61. מוכחש סעיף 18 לכתב התביעה. מבלי לגרוע מהאמור לעיל, הנתבעים יטענו כי אין יריבות בינם לבין התובעות 9, שהיא רשות מוניציפלי. בית המשפט הנכבד מתבקש לדחות את התביעה על הסף שהגישה תובעת 9.

62. מוכחש סעיף 19 לכתב התביעה.

63. מוכחש סעיף 20 לכתב התביעה.

64. מוכחש סעיף 20 לכתב התביעה.

65. מוכחש סעיף 21 לכתב התביעה.

66. מוכחש סעיף 22 לכתב התביעה.

67. מוכחש סעיף 23 לכתב התביעה. ראוי להבהיר כי הנתבעת היא עיתונאית, בעלת אתר אינטרנט <http://lory-shemtov.net> זכותן המלאה של התובעות לחשוב כי סיקור הליכי הוצאת ילדים מביתם, שבהן ממונות עובדות סוציאליות, נעשה "באור שלילי", "מכפיש", כהגדרתן. באותה מידה, זכותה של הנתבעת ושל הנתבע 8 לסבור אחרת. זכותם של הנתבעים לבקר הליכים משפטיים פומביים שיש בהם עניין ציבורי רב, גם אם התובעות מעורבות בהן. בית המשפט אינו מחליף את שיקול דעתם של העיתונאים, וזאת אפילו אם דעת היושבים בדין לגבי הסגנון, אינה כדעתם של העיתונאים. נושא זה נידון והוכרע לא אחת בבית המשפט העליון. התובעות לא תבעו מתוך האתר של הנתבעת מאומה.

68. עקרון זה הוא עקרון יסוד במשפטנו, והוא נועד להגשים את עקרון העל של חופש הביטוי וחופש העיתונות. העיקרון לפיו אין להתערב בסגנונו ובטעמו של העיתון מושרש היטב בפסיקת בתי המשפט בישראל לאורך השנים. כך למשל, בית המשפט העליון קבע בע"א 9462/04 בן ציון מורדוב נ' ידיעות אחרונות בע"מ ואח' תק-על 2005(4), 3500 :

"כלל מושרש הוא, כי 'בית המשפט נוהג זהירות יתירה מפני הכתבת סטנדרטים של טעם טוב לאמצעי התקשורת, המביעים דעה על הא ועל דא, לעיתים אף בדרך של לעג וסטירה' (פרשת הרציקוביץ הנ"ל). 'אין בית המשפט יכול לכפות טעמו והגיונו הוא על המפרסם, אלא עליו להותיר מקום להבעות דעה תקיפות'..".

עוד נקבע בפסק הדין :

"המניף ידו – לא יינקה, אך האומר את אשר על ליבו, אפילו ליבו גס – לא במהרה ייענש. במיוחד יישמר בית המשפט מפני הגבלת חופש הביטוי – והטלת אחריות בגין לשון הרע היא סוג של הגבלה – מקום בו מדובר בהשמעת ביקורת ציבורי-פוליטית על אישי ציבור".

69. בע"א 723/74 הוצאת עיתון "הארץ" בע"מ נ' חברת החשמל לישראל, פ"ד לא(2), 281, עמ' 307-308, קבע בית המשפט העליון :

"ההגנה על הבעת דעה גם אם אינה נשללת בגלל אפיה הביקורתי החריף או נעדר-האובייקטיביות והפרסום אינו מאבד בשל כך מסבירותו. נוסח דברים, שאינו לטעמו של איש מתון ושקול, אינו הופך את הפרסום בשל כך לבלתי-סביר. אין בית המשפט יכול לכפות טעמו והגיונו הוא על המפרסם, אלא עליו להותיר מקום להבעות דעה תקיפות."

70. הדברים מקבלים משנה תוקף בענייננו, שכן אתר הנתבעים (lory-shemtov.com) אתר לא קיים ואתר (motileybe.com) עוסקים בהליכים משפטיים פומביים, ועניינם, בין השאר, בביקורת על הליכים אלה ועל אופן התנהלותן של משרד הרווחה. התובעות עצמן מתהדר כ"מגנות על שלום הנפשי והגופני של חסרי ישע", "הגורם הממליץ בבית המשפט המוסמך על דרכי טיפול בקטינים אלו". למותר לציין כי פרסומי האתר של הנתבעת עומדים בסטנדרטים הקבועים בחוק, והתובעות לא תבעו מתוך האתר של הנתבעת מאומה.

71. מוכחש סעיף 24 לכתב התביעה.

72. מוכחש סעיף 25 לכתב התביעה. יש להצטער על כך שהתובעות, המתהדרות כעובדות ציבור, מציגות עצמן כמי שזוכות, תדיר, לאמון בתי המשפט – מגישות כתב תביעה מתלהם, גס, פוגעני ומביש, בסגנון שאינו ראוי לכתב טענות המוגש לבית המשפט. לאחר שמנפים מכתב התביעה את דברי הלעג וההשמצה, חסרי השחר, שמטיחות התובעות בנתבעים, ולאחר שמטהרים את האוויר מ"טענות האווירה" הסתמיות וטענות הקונספירציה שמעלות התובעות, ולאחר שמסלקים מהדרך את שלל טענות התובעות היוצאות, כביכול, להגנת שופטים, משטרה, מערכת המשפט (טענות שאין להן שום רלוונטיות לעילות התביעה ושהשופטים והמשטרה ומערכת המשפט בוודאי אינן זקוקים להם. יש להם מערכת דוברים ויחצנים) לא נותר דבר וחצי דבר מכתב התביעה. אין בכתב התביעה עילת תביעה אמיתית כנגד הנתבעים.

73. מוכחש סעיף 26. התובעות מציגות מצג מטעה לבית המשפט ולא כך היא. האתרים המפורטים אינם שייכים לנתבעים. לנתבעים 2 אתרים: <http://lory-shemtov.com> אתר זה נמחק ולא קיים יותר. ואתר <http://motileybel.com>. שאר האתרים אינם קשורים לנתבעים. יתרה מכך: אתר: igornone.wordpress.com שייך ל-**איגור חייקין ת.ז. 311725220**. אדם בעל כרטיסי פייסבוק, אתרי אינטרנט מרובים, נתבע ותובע, על שמו תיקי בית משפט פתוחים בנט המשפט, להלן מספר מועט של תיקים: ה"ט 14-04-22006 דהן ואח' נ' עמותה, התנועה למען עתיד ילדינו, ה"ט 14-05-20473 דהן נ' חייקין, ע"א 14-06-1934 עמותה, התנועה לאיחוד משפחות במצוקה, ע"א 14-06-2180 דהן נ' חייקין. אתר yeladeinu.wordpress.com שייך ליעקב בן יששכר והוא אף נתבע בגין פרסומים באתר זה בתיק ת"א 24514-10-09 תמונתו, טלפון וכתובת המייל של יעקב בן יששכר מופיעים על גבי אתר זה. אתר shcitut ואתר depravity1, למיטב ידיעת הנתבעים, שייכים לאיגור חייקין, ויתכן וגם שאר האתרים שייכים או משוייכים אליו. תפקידן של התובעות היה לעשות בדק בית טרם הגשת כתב תביעה מופרך, שקרי, הזוי ומומצא שלא קשור בדבר וחצי דבר לנתבעים.

74. מוכחש סעיף 27 לכתב התביעה.

75. מוכחש סעיף 28 לכתב התביעה.

76. מוכחש סעיף 29 לכתב התביעה.

77. מוכחש סעיף 30 לכתב התביעה. למיטב ידיעת הנתבעים עמוד "די לשחיתות – הדף של נחמה", שייך לגב' נחמה דר, אישה שפרטיה מופיעים בעמוד הפייסבוק שלה, הגב' נחמה דר, ת.ז. 054255450 מופיעה בהפגנות, סרטונים רבים שלה מופיעים בעמוד הפייסבוק שלה. עמודי

הפייסבוק: "הרווחה היא הביוב של המדינה", "ילד ושם", אינם שייכים או קשורים לנתבעים בשום אופן או צורה שהיא. שםם אינו מופיע שם. דינה עבט – זו אישה קיימת, והנתבעים בוודאי לא מתחזים לגבי דינה עבט, אישה כבת 60 שנים. הנתבעים אינם קשורים בשום דרך או אופן ל-"א' זה אבא", הנמצא בראשות מר אמיר שיפרמן. עמודים: "הורים שכולים לילדים חיים", "לורי שם טוב", "מוטי לייבל העמוד הרשמי", אלו עמודים לגיטימיים, אין בהם לשון הרע, ולא נטען ללשון הרע בעמודים אלו. מבלי לגרוע מהאמור לעיל, מוכחשים הדברים המיוחסים לנתבעים. התובעות כנראה חושבות שכל שטענותיהן בוטות ומשמיצות, לרבות שימוש בשפת רחוב רדודה ומבישה, כך ייראו צודקות יותר, אלא שהדברים הנטענים הם כמובן משוללי כל יסוד, והנתבעים שומרים על כל זכויותיהם בעניין זה.

78. מוכחש סעיף 31 לכתב התביעה. מבלי לגרוע מהאמור לעיל, הנתבעים יטענו כי טענות התובעות על "הטרדה מינית", משוללות כל יסוד. זוהי מניפולציה חסרת תום לב של מי שמבקשות להציג עצמן כקורבנות. התובעות יודעות היטב שהנתבעים מבצעים מלאכתם נאמנה באתרים שלהם, בגינם לא הועלתה כל תביעה או טענה.

79. מוכחש סעיף 32 לכתב התביעה. זאת ועוד, לו היו התובעות עורכות בדיקה רצינית ואמיתית, היו מגלות כי מאחורי הפרופילים עומדים אנשים שתמונותיהם האמיתיות, וסרטים שלהם כשהם אלו המציגים אותם מופיעים בהם. שרוב שםם של הנתבעים נועד לצורך יצירת מסע שטנה שמנהלות התובעות כלפי הנתבעים.

80. מוכחש סעיף 33 לכתב התביעה. זאת ועוד, לו היו התובעות עורכות בדיקה רצינית ואמיתית, היו מגלות כי מאחורי הפרופילים עומדים אנשים שתמונותיהם האמיתיות, וסרטים שלהם כשהם אלו המציגים אותם מופיעים בהם. שרוב שםם של הנתבעים נועד לצורך יצירת מסע שטנה שמנהלות התובעות כלפי הנתבעים. טענות אלו נטענות באופן סתמי וללא פירוט כנדרש. הטענות ממילא משוללות יסוד.

81. מוכחש סעיף 34 לכתב התביעה.

82. מוכחש סעיף 35 לכתב התביעה. האתרים אינם שייכים או קשורים לנתבעים. לתובעות טענות כלפי רשויות המשטרה, בתי המשפט ועוד. מבלי לגרוע מהאמור לעיל, הנתבעים יטענו כי טענות התובעות כלפי המשטרה וגופים אחרים, דבר שממילא אין בו כדי ליצור יריבות בין התובעות לנתבעים. הפרשנויות והמשמעויות שמעניקות התובעות לטענותיהן משוללי יסוד, וממילא אין להן נפקות עובדתית ו/או משפטית.

83. מוכחש סעיף 36 לכתב התביעה

84. מוכחש סעיף 37 לכתב התביעה

85. מוכחש סעיף 38 לכתב התביעה.

86. מוכחש סעיף 39 לכתב התביעה.

87. מוכחש סעיף 40 לכתב התביעה.

88. מוכחש סעיף 41 לכתב התביעה.

89. מוכחש סעיף 42 לכתב התביעה.
90. מוכחש סעיף 43 לכתב התביעה.
91. מוכחש סעיף 44 לכתב התביעה.
92. מוכחש סעיף 45 לכתב התביעה.
93. מוכחש סעיף 46 לכתב התביעה.
94. מוכחש סעיף 47 לכתב התביעה.
95. מוכחש סעיף 48 לכתב התביעה.
96. מוכחש סעיף 49 לכתב התביעה.
97. מוכחש סעיף 50 לכתב התביעה.
98. מוכחש סעיף 51 לכתב התביעה.

99. מוכחש סעיף 52 לכתב התביעה. מבלי לגרוע מהאמור לעיל התובעים לא צירפו עותק מקורי של הפרסומים בגינם הן תובעות. אין להגיש לבית המשפט תביעה על סמך צילומים והעתקים. כפי שפורט לעיל, דווקא משום שעילות התביעה של התובעות הן כה חלשות ומופרכות, הן ממלאות תביעתן בשלל טענות אחרות אשר כלל אינן קשורות אליהן או לנתבעים ואין להן כל רלוונטיות לעילות התביעה הנטענות.

100. מוכחש סעיף 53 לכתב התביעה. ראה תגובת הנתבעים מעלה לגבי סעיף 30. מדובר בניסיון מאולץ של התובעות ליצור עילת תביעה יש מאין. התובעות כנראה חושבות שככל שטענותיהן בוטות ומשמיות (לרבות שימוש בשפת רחוב רדודה ומבישה), כך ייראו צודקות יותר, אלא שהדברים הנטענים הם כמובן משוללי כל יסוד, והנתבעים שומרים על כל זכויותיהם בעניין זה. זאת ועוד, לו היו התובעות עורכות בדיקה רצינית ואמיתית, הן היו מגלות כי הנתבעים לא עומדים מאחורי פרסומים או אתרים שצינו בכתב התביעה, מלבד האתרים שלהם lory-shemtov.com, motileybel.com.

101. מוכחש סעיף 54 לכתב התביעה. הפרסום אינו קשור לנתבעים והחוק קובע כי על התובעות להציג את הדף במלואו ואת המקור מנין נלקח. יש להצטער על הסגנון המביש והבוטה של התובעות, כמו ייחוס פרסום זה לנתבעים, והצגתם כניסיון לתפור לנתבעים פרסומים שאינם קשורים להם, ולרמוז לקשר פסול בין הנתבעים לפרסומים אלו. הנתבעים יטענו כי לפרשנויות ולמשמעויות שמעניקות התובעות לנתבעים אין נפקות עובדתית ו/או משפטית. לאור צורת התבטאותן של התובעות, לא ניתן להימנע מלהשתמש באמירה כי "הפוסלות במומן פוסלות".

102. מוכחש סעיף 55 לכתב התביעה. ראה לעיל.
103. מוכחש סעיף 56 לכתב התביעה.
104. מוכחש סעיף 57 לכתב התביעה.

105. מוכחש סעיף 58 לכתב התביעה.
106. מוכחש סעיף 59 לכתב התביעה.
107. מוכחש סעיף 60 לכתב התביעה.
108. מוכחש סעיף 61 לכתב התביעה.
109. מוכחש סעיף 62 לכתב התביעה.
110. מוכחש סעיף 63 לכתב התביעה.
111. מוכחש סעיף 64 לכתב התביעה. התובעות מנסות ליצור מצג מטעה ולקשור פרסומים המוכחשים בתוקף על ידי הנתבעים. מבלי לגרוע מהאמור לעיל, הנתבעים יטענו כי התובעות אינן מפרטות, כנדרש, מה בדברים שפורסמו מהווה לשיטתן לשון הרע אודותיהן. טענות התובעות נטענות באופן סתמי, כללי ועמום ולא בכדי.
112. ודוק – טענות התובעות בסעיף זה ממחישות היטב את האבסורד שבתביעה זו. בעוד התובעות ציינו את האתרים השייכים לנתבעים <http://lory-shemtov.com> ו- <http://motileybel.com> הן כלל לא טענו כלפי אתרים אלו על לשון הרע, וגם לא על עמודי הפייסבוק של הנתבעים "מוטי לייבל", "מוטי לייבל – העמוד הרשמי", Motilebel, לורי שם טוב, "הורים שכולים לילדים חיים". לתובעות אין עילת תביעה כלפי הנתבעים ודי בכך לדחות את התביעה.
113. מוכחש סעיף 65 לכתב התביעה. הפרסומים אינם קשורים לנתבעים, לא ידוע מה מקור פרסום זה, מניין נלקח, וחובה על התובעות להציג את המקור. אמירות התובעות הנ"ל הן אמירות חמורות, בוטות וגסות ומאפיינות את התנהגותן, והן מדברות בעד עצמן. אלו התובעות. זהו סגנון, וכך הן נוהגות כלפי אחרים וכלפי קורבנותיהם. התובעות סבורות שמותר להן להשתלח בגסות, ובבוטות. להן מותר לשחרר את חרצובות לשונן, להשתלח, להעליב, להטיח האשמות קשות ומבישות. פרסומים אלו שלא ידוע מה מקורם, וניסיון התובעות, שלא יצלח, להדביקם לנתבעים, זועק לשמיים וממחיש עד כמה תביעה זו משוללת יסוד, נוכח התנהלות התובעות.
114. מוכחש סעיף 66 לכתב התביעה.
115. מוכחש סעיף 67 לכתב התביעה. מבלי לגרוע מהאמור לעיל, הנתבעים יטענו כי התובעות הן אלו שמוציאות דיבה עליהם. מדובר בניסיון מאולץ של התובעות ליצור עילת תביעה יש מאין, מטעמים שאינם טורחים להסביר ולגלות.
116. מוכחש סעיף 68 לכתב התביעה.
117. מוכחש סעיף 69 לכתב התביעה.
118. מוכחש סעיף 70 לכתב התביעה.
119. מוכחש סעיף 71 לכתב התביעה.

120. מוכחש סעיף 72 לכתב התביעה.
121. מוכחש סעיף 73 לכתב התביעה.
122. מוכחש סעיף 74 לכתב התביעה.
123. מוכחש סעיף 75 לכתב התביעה.
124. מוכחש סעיף 76 לכתב התביעה.
125. מוכחש סעיף 77 לכתב התביעה.
126. מוכחש סעיף 78 לכתב התביעה.
127. מוכחש סעיף 79 לכתב התביעה.
128. מוכחש סעיף 80 לכתב התביעה.
129. מוכחש סעיף 81 לכתב התביעה.
130. מוכחש סעיף 82 לכתב התביעה.
131. מוכחש סעיף 83 לכתב התביעה. מבלי לגרוע מהאמור לעיל, העובדים הסוציאליים אינם מגנים על שלומם הנפשי והגופני של הקטינים. כל שירותי הרווחה מופרטים ונמצאים בידיים פרטיות אצל עמותות וחברות.
132. מוכחש סעיף 84 לכתב התביעה.
133. מוכחש סעיף 85 לכתב התביעה. מבלי לגרוע מהאמור לעיל. הפרסומים אינם קשורים לנתבעים. לפרשנויות ולמשמעויות שמעניקות התובעות אין שחר, אין נפקות עובדתית ו/או משפטית.
134. מבלי לגרוע מהאמור לעיל, הנתבעים יטענו כי התובעות מעלות בתביעתם טענות כלליות, מעורפלות, ומשוללי יסוד, מתוך חלקי צילומים שלא ברור מה מקורם, מנין נלקחו. התובעות אינן מפרטות, כנדרש, מה מבין הדברים שנכתבו עליהן אינו נכון, לשיטתן, ומהווה לשון הרע. טענות התובעות נסמכות על פרשנות סובייקטיבית, שהן משוללות יסוד ונועדו, ככל הנראה, ליצור תביעה יש מאין. ויודגש, בכל הפרסומים עד כה, מאומה לא שייך לנתבעים ומאומה לא מיוחס לנתבעים.
135. מוכחש סעיף 86 לכתב התביעה. ראה האמור מעלה. אם לא די באמור לעיל כדי להראות שטענות התובעות משוללות יסוד, וכי אין להן עילת תביעה נגד הנתבעים, אם נגרם נזק לתובעות הוא לא נגרם מהנתבעים, אלא מהתנהלותן שלהן ומפסקי דין של בית המשפט על התנהגותן.
136. מוכחש סעיף 87 לכתב התביעה.
137. מוכחש סעיף 88 לכתב התביעה. לפרשנויות ולמשמעויות שמעניקות התובעות אין נפקות עובדתית ו/או משפטית. מבלי לגרוע מהאמור לעיל, הנתבעים יטענו אם נגרם נזק לתובעות הוא לא נגרם מהנתבעים, אלא מהתנהלותן שלהן ומפסקי דין של בית המשפט על התנהגותן. ויודגש,

הנתבעים לא קשורים בדבר וחצי דבר לאתרים "שהודבקו" להם, ולא נטען מאומה כנגד האתרים שלהם lory-shemtov.com ו-motileybel.com.

138. מוכחש סעיף 89 לכתב התביעה.
139. מוכחש סעיף 90 לכתב התביעה.
140. מוכחש סעיף 91 לכתב התביעה.
141. מוכחש סעיף 92 לכתב התביעה.
142. מוכחש סעיף 93 לכתב התביעה.
143. מוכחש סעיף 94 לכתב התביעה. האמור בסעיף זה אינו קשור למשפט אזרחי. לתובעות אין סמכות להשתמש בסעיף זה, כי אם למדינת ישראל בהגשת כתב אישום פלילי.
144. מוכחש סעיף 95 לכתב התביעה. לתובעות אין סמכות להשתמש בסעיף זה או לדרוש סעד כלשהו בגין כך.
145. מוכחש סעיף 96 לכתב התביעה.
146. מוכחש סעיף 97 לכתב התביעה.
147. מוכחש סעיף 98 לכתב התביעה. לתובעות אין סמכות להשתמש בסעיף זה, כי אם למדינת ישראל, בהגשת כתב אישום פלילי.
148. מוכחש סעיף 99 לכתב התביעה. אם נגרם לתובעות נזק הוא לא נגרם מפרסומים של הנתבעים אלא מהתנהלותם ומהפרסומים של כתבות תחקיר בטלוויזיה ופסקי דין שניתנו נגדן.
149. מבלי לגרוע מהאמור לעיל, הנתבעים יטענו כי טענות התובעות משוללות יסוד ונטענות באופן כללי וללא פירוט, כנדרש. יש להצטער על הסגנון הבוטה והמביש שבו נוקטות הנתבעות כלפי הנתבעים, וברי כי כוונתן האמיתית של התובעות היא להכפיש את הנתבעים ולבזותם. טענות התובעות בוטות, גסות ומתלהמות. הסגנון שבו כתוב כתב התביעה הוא מביש ואינו הולם את ב"כ התובעות. הנתבעים אינם אחראים על פרסומים של צדדים שלישיים באינטרנט. לתובעות אין עילת תביעה כנגד הנתבעים, ואין בטענותיהם כדי לבסס יריבות כנגד הנתבעים.
150. מבלי לגרוע מהאמור לעיל, הנתבעים יטענו כי פרסומים של צדדים שלישיים באינטרנט הם בגדר הבעות דעה לגיטימיות על התובעות ועל דרך התנהלותן. ניסיוןן של התובעות להטיל צנזורה על ביקורת המופנית כלפיהן, מנוגדת להוראות הדין וההלכה הפסוקה, ואינה ראויה, בלשון המעטה. יודגש כי עיריית תל אביב בעלת תקציב אסטרונומי בלתי מוגבל ליחצנים ופרסומות ופרסומים, אינה יכולה להתגבר על ציבור תושבי העיר שקצו בהתעמרותן של התובעות בחייהם. הנתבעים אינם קשורים לעיר תל אביב ואין ביניהם יריבות.
151. הנתבעות אינן יכולות לטעון לנזק מבלי לצרף תחשיב נזק שנגרם להם. מדובר בטענות שנטענות בעלמא, טענות משוללות יסוד והן נטענות באופן סתמי.

152. מוכחש סעיף 100 לכתב התביעה. התובעות לא יכולות לצרף את בני משפחתם וחבריהם ולא צירפו תצהירים מטעמם. מוכחש כי לתובעות נגרם נזק כלשהו מאיזה מן פרסום. כמו כן מוכחש השם הטוב אשר לו טוענות התובעות. הנתבעים שומרים על זכותם להביא ראיות לעניין זה בהתאם לסעיף 22 לחוק איסור לשון הרע, אם יידרש הדבר.
153. מוכחש סעיף 101 לכתב התביעה. לתובעות אין סמכות להשתמש בסעיפים אלו, כי אם למדינת ישראל, בהגשת כתב אישום פלילי.
154. מוכחש סעיף 103 לכתב התביעה. מבלי לגרוע מהאמור לעיל, הנתבעים יטענו כי נטל הראייה להוכיח את עילות התביעה, המוכחשות, חל על התובעות.
155. מבלי לגרוע מהאמור לעיל, הנתבעים יטענו כי כאשר לא קמה חבות על פי חוק איסור לשון הרע בשל תחולת ההגנות שבחוק זה, בית המשפט יטה שלא לאפשר את עקיפת הוראות חוק איסור לשון הרע באמצעות הסתמכות על עוולות אחרות. לא זו בלבד, הטענה בדבר ביצוע עוולות לפי פקודת הנזיקין, לרבות עוולת "העלבת עובד ציבור" "הפרת פרטיות", נטענת בכלליות ובסתמיות, ללא כל פירוט של מרכיבי העוולות הנטענות. לחילופין יטענו הנתבעים כי לא מתקיימים היסודות הנדרשים לשם הטלת אחריות בגין ביצוע העוולות הנטענות, ולחילופין, כי עומדות להם ההגנות לפי פקודת הנזיקין.
156. בית המשפט מתבקש למחוק סעיפים 94 – 102 מכתב התביעה, מאחר והם לא נתונים לסמכות שיפוט של דין אזרחי.
157. מוכחשים סעיפים 103 - 107 לכתב התביעה. הגם שפרסומים לא שייכים לנתבעים, לא קיימת הפרת זכויות יוצרים. סעיף 19 (א) לחוק זכויות יוצרים נקבע: **"שימוש הוגן ביצירה מותר למטרות כגון אלה: לימוד עצמי, מחקר, ביקורת, סקירה, דיווח עיתונאי, הבאת מובאות, או הוראה ובחינה על ידי מוסד חינוך"**.
158. מוכחש סעיף 108 לכתב התביעה. מבלי לגרוע מהאמור לעיל, הנתבעים יטענו כי מדובר בטענה סתמית ושאינה ממין העניין, ושהיא בכל מקרה משוללת יסוד עובדתי ו/או משפטי. בית המשפט הנכבד מתבקש למחוק סעיף זה מכתב התביעה. הנתבעים יבקשו מבית המשפט הנכבד להורות על מחיקת סעיף זה מכתב התביעה בשל היעדר כל אפשרות להתגונן מפניו. מעבר לעובדה שסעיף זה מיותר ומסרביל את הדיון, הרי שאם יש לתובעות עוד אלו טענות ומענות כלפי הנתבעים, יתכבדו ויגישו בכתב התביעה – בדרך המקובלת! מבלי לגרוע מהאמור לעיל, הנתבעים יטענו כי הטענה בדר "התקפה על התובעים" הנטענת בסעיף זה, נטענת בעלמא, וללא הפירוט הנדרש על פי דין, בהתאם לתקנה 78 לתקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד-1984. בית המשפט הנכבד מתבקש למחוק טענה זו מכתב התביעה. לחילופין, הנתבעים שומרים על זכותם לתקן את כתב ההגנה לכשיתוקן הפגם.
159. מבלי לגרוע מהאמור לעיל, הנתבעים יטענו כי אין רלוונטיות לטענות התובעות בדבר נזקים המוכחשים שנגרמו לבנית משפחתם, שאינם תובעים, בעקבות הפרסומים, ובית המשפט הנכבד מתבקש למחוק סעיף זה מכתב התביעה.

160. מוכחש סעיף 109 לכתב התביעה. לא צורף תחשיב נזק. התובעות יכולות לטעון כיד הדמיון התובע גם מיליארד ₪. סכומים אלו מלאכותיים ומשוללי יסוד, עובדתי ומשפטי, וכל מטרת הסכומים המופרכים היא להאדיר תביעת סרק זו וליצור מצג כאילו יש בה ממש, ולא כן. מדובר בסכומים הזויים.
161. התובעות זורקות מספרים לחלל האוויר באופן סתמי וללא פירוט.
162. על התובעות לנקוט ביתר סבלנות כלפי ביקורת ציבורית המושמעת כלפיהן וכלפי פעילותם הציבורית. הנתבעים יטענו כי על פי אמות מידה סבירות ומקובלות בנסיבות העניין, מוטב לו תביעה זו לא הייתה מוגשת כלל.
163. מבלי לגרוע מהאמור לעיל, הנתבעים יטענו כי הקשת שמות התובעות בגוגל מעלה גם פרסומים המבקרים, בלשון המעטה, את דרך התנהלותם של התובעות בעניינים שונים לבות בתפקידם כמוציאות ילדים מטעם בית המשפט, ופרסומים נוספים שיש בהם כדי לשלול את טענת התובעות לשם טוב.
164. מוכחש סעיף 110 לכתב התביעה. ראה לעיל.
165. מוכחש סעיף 111 לכתב התביעה. התובעות אינן זכאיות לכל סעד בתביעתן המופרכת והשקרית. הנתבעים יטענו כי הדברים הנטענים בסעיף זה הם דברי השמצה חמורים, מופרכים, ומשוללי יסוד, ומטרתם להשמיץ את הנתבעים, במסגרת כתב טענות ותוך ניצול מכפיר של כתב תביעה מופרך והזוי. התובעות זורקות מילים לחלל האוויר באופן סתמי וללא פירוט.
166. מוכחשים סעיפים 112-114 לכתב התביעה. דרישתן המופרכת של התובעות יכולה להתאים לבית משפט בצפון קוריאה או באירן, לא במדינת ישראל.
167. התובעות מתיימרות לקבל בידיהן צו בית המשפט שיותר בידיהן של התובעות את ההכרעה בשאלה אילו הם 'פרסומים מפריס' ואילו לא, ולדרוש מהנתבעים להסיר תכנים באצטלה של צו כוללני וגורף. הצו המבוקש מתיימר לעקוף את התפקיד המסור לבית המשפט הנכבד **לבחון כל פרסום ופרסום** נשוא המחלוקת, ולהכריע אם הוא פרסום המותר על פי דין אם לאו (לפחות ברמה הלכאורית), תוך שקילת כל האינטרסים והזכויות הרלוונטיות הן של הנתבעים והן של כלל המשתמשים ברשת האינטרנט.
168. זאת ועוד, מדובר בצו המתיימר למנוע – בהיעדר בחינה מקדימה על ידי בית המשפט – גם פרסומים בלתי מזוהים **עתידיים**, תוך פגיעה בזכויותיהם ובאינטרסים של כלל המשתמשים ברשת האינטרנט. אילו התובעות מעוניינות למנוע פרסומים עתידיים כאלה ואחרים, עליהן מוטלת האחריות לזהותם; לחילופין הצו מתיימר להטיל על בית המשפט הנכבד חובת פיקוח תמידית בקשר עם כל פרסום עתידי אשר לכאורה "מבייש" את התובעות. זאת כמובן אין להתיר. די באמור עד כאן כדי להביא **לדחיית התביעה על הסף**. על בית המשפט ליתן את הדעת ל"**איזון בין הזכויות המתנגשות, קרי: חופש הביטוי לעומת הפגיעה בשם טוב**" וזאת לאחר שישמע את עמדות הצדדים.
169. מוכחש סעיף 115 לכתב התביעה.

170. מוכחש סעיף 116 לכתב התביעה. לבית המשפט הישראלי אין סמכות לדון בתביעה זו. לפי טענות התובעות, וורדפרס, נתבעת 6 שמקום מושבה ארה"ב, הפורום המתאים לדון בתביעת לשון הרע, הינו בארה"ב לפי דיני ארה"ב, אשר שרתיה נמצאים בארה"ב, וכל המשתמש באתרי וורדפרס מאשר כחלק מתנאי השימוש באתר כי הוא כפוף לדיני ארה"ב. התובעות בכלל טוענות שעל בית המשפט לפסוק על פי הדין הצרפתי או הבלגי, ולכן יש להפנות את הסמכות לדון בתביעה לצרפת או בלגיה.

171. מוכחש סעיף 117 לכתב התביעה. התובעות מפנות לפסק דין מבית משפט שלום, בעוד ההלכה קובעת כי אך ורק פסק דין מבית משפט עליון הוא המחייב. יפה לעניין זה לדחיית התביעה על הסף, פסק הדין של בית המשפט מחוזי ת"א, הגובר על פסק הדין אליו הפנו התובעות, של כבוד השופטת עפרה צ'רניאק, בתיק רע"א 40741-01-16 גל שבח נ' אמנון זך, שם תבע אברהם פריאל תביעת לשון הרע בארץ את גל שבח, תושב ניו יורק ואזרח אמריקאי, בטענה שהוציא נגדו לשון הרע בקבוצת וואצאפ אמריקאית.

גל שבח (הנתבע) שטענותיו התקבלו על ידי כב' השופטת צ'רניאק פרט 3 סיבות מדוע יש למחוק את כתב התביעה, שהינם מתאימות גם לתביעה זו.

"ראשית המציאו לו את כתב התביעה לניו יורק מבלי לקבל אישור בית המשפט לפי תקנה 500.

שנית, גם על פי החלופות שבתקנה 500 אף אחת לא מתקיימת. בין התובע לנתבע אין כל חוזה. החלופה המתייחסת לנזיקין, תקנה 500 (7) מאפשרת המצאה לחו"ל אם המעשה או המחדל בוצע בארץ, אבל לא אם רק הנזק הנטען צמח בארץ. במקרה זה גם לא מדובר על נזק ממשי שצמח בישראל, כמו נזק בגין הפסד פרנסה, אלא רק על פיצויי עלבון "ללא הוכחת נזק". כלומר, אפילו נזק לא "צמח" בישראל, אלא הזיקה היחידה היא שבישראל קיימת לתובע רק זכות לתביעת פיצויים ללא נזק.

שלישית, מכיוון שהנתבע כתב את מה שכתב בקבוצת הוואצאפ, כשהוא פיסית בביתו בניו יורק, ועשה זאת במכשיר סלולרי אמריקאי המשדר בתדרים של רשת טלפונית אמריקאית מניו יורק אל שרתי חברת וואצאפ שבקליפורניה, עם מספר בקידומת של ניו יורק, הרי שכל הפרסום התבצע בארה"ב, ולא בישראל, ולכן חלים על הפרסום הגנות חופש הדיבור של החוקה האמריקאית ודיני הנזיקין הספציפיים של ניו יורק לגבי דיבה".

שבח הוסיף, היות ודין זר יש לפרט כעובדה בליווי חוות דעת לעניין הדין הזר, והדבר לא נעשה בכתב התביעה, הרי שיש למחוק את התביעה, כי איננה מגלה עילה ואיננה מפרטת את הדין הזר. בענייני לשון הרע, ודאי שלא ניתן להחיל את חזקת שוויון הדינים, כי בארה"ב חופש הדיבור הוא בנשמת אפה של החוקה האמריקאית, ובישראל, להבדיל, כמעט לא קיים חופש דיבור והתבטאות באותה רמה של הגנה כמו בארה"ב. חופש הדיבור בישראל כמעט תמיד נסוג מפני טענות של "פגיעה בפרטיות", או העלבה. בישראל כמעט ולא ניתן לשאול שאלות או לרמוז רמזים, מבלי להסתכן בתביעת לשון הרע.

172. מודגש, הנתבעים אינם קשורים לאף לא אחד מהפרסומים המוזכרים בכתב התביעה והם מכחישים כל קשר לפרסומים אלו.
173. בעניין האתרים של הנתבעים ושלא הוזכרו בכתב תביעה זה <http://lory-shemtov.com> ; <http://motileybel.com>, עמודי הפייסבוק של הנתבעים "לורי שם טוב", "מוטי לייבל", "מוטי לייבל העמוד הרשמי" Motileybel, lory shemtov, "הורים שכולים לילדים חיים", לנתבעים עומדים ההגנות :
174. לנתבעים עומדות הגנות סעיף 13 לחוק איסור לשון הרע, בדבר פרסומים מותרים.
175. לנתבעים עומדת הגנת סעיף 14 לחוק, באשר הדברים הינם אמת ויש בהם עניין ציבורי.
176. לנתבעים עומדת הגנת סעיף 15 (2) לחוק באשר לאור פסק הדין בפרשת אילנה דיין של בית משפט עליון קיימת לנתבעים כאמצעי תקשורת חובה חוקית, מוסרית או חברתית לפרסם את הפרסומים אודות התובעים וכי הפרסומים בוצעו בתום לב.
177. לנתבעים עומדת הגנת סעיף 15 (4) לחוק, באשר הפרסומים היו הבעת דעה על התנהגות צדדים שלישיים בתפקיד רשמי או ציבורי, בשירות ציבורי או בקשה לעניין ציבורי.
178. לנתבעים עומדת גם הגנת תום לב, בין היתר בהתאם לסעיפים 15(2), 15(6) לחוק איסור לשון הרע.

סוף דבר

179. תביעה זו, מטרתה לצרכי תעמולה, שכן עצם הגשת התביעה פורסם באופן יחצני בכל ערוצי התקשורת, כך שערוצי התקשורת רק העצימו את תפוצת "לשון הרע", הנטענת והמוכחשת.
180. המדינה איננה יכולה לטעון שבגלל שלשון הרע הופצה נגד 8 נשים, הרי שכל המדינה הוכפשה. אין בתכנים של לשון הרע הנטענת כל אינדיקציה שהקורא הסביר אמור לייחס את המעשים המיוחסים לתובעות, כאילו אלו המעשים של עיריית תל-אביב, ושל כלל עובדי הציבור במדינת ישראל.
181. באותה מידה, כאשר המדינה העמידה לדין את השופט לשעבר דן כהן, או את ראש הממשלה לשעבר אהוד אולמרט, ניתן לטעון שכל המדינה מושחתת בגלל שדן כהן לקח שוחד אן שאהוד אולמרט לקח שוחד. לפיכך בגלל המעשים של אדם אחד או אישה אחת, רשות מקומית לא יכולה לטעון שהוצאה דיבתה לרעה.
182. כתב התביעה איננו תוחם איפה נתחם הגבול שבו המעשים של התובעות מיוחסים אליהן, ומעבר לאותו גבול מעשיהן מיוחסים לעיריית תל-אביב. אין חולק על כך שעיריית תל-אביב לא הוזכרה כלל ולא הומצא סימוכין ללשון הרע נגד עיריית תל-אביב.
183. התובעות לא שילמו אגרה. לתובעות אין כל תירוץ מדוע הן לא שילמו אגרה בגין טענותיהן האישיות שדיבתן הופצה ברבים. כשהתובעות תובעות את המדינה, הן משלמות אגרה כדין. דוגמא לכך ניתן לראות בכתב תביעה שהגישה עו"ס סימונה שטיינמץ ובעלה העבריין המורשע, עובד ציבור לשעבר, בתביעה אישית שהגישו בתיק ק"ג 12-02-39037 סימונה שטיינמץ ומרדכי יוסף שטיינמץ נ' מדינת ישראל, שם שילמו אגרה כדין. מצ"ב נספח "10".

184. בחוק לשון הרע מותר לאדם או לתאגיד לתבוע דיבתו. גם תאגיד שתובע צריך לשלם אגרה. כאשר רשות מקומית תובעת את דיבתה היא בסכום אסטרונומי, שברור לכל בר-בי-רב, כי הסכום חסר פרופורציות, הרי שנוצרים פערי כוח אדירים בין הרשות לאזרח, ומדובר במדרון חלקלק של כוחניות מצד הרשות נגד אזרחיה.
185. תשלום האגרה נועד לצמצם את הסבירות לתביעת סרק, כפי תביעה מופרכת זו, ולשפות את הנתבעים בגין ניהול הליכי סרק. מי ישפה את הנתבעים עבור תביעת סרק זו? התובעות? או תושבי העיר תל-אביב ממסיהם העירוניים?
186. כאמור, התובעות לא שילמו אגרה, למרות שמדובר בתביעות אישיות שלהן.
187. התובעות משתמשות בכספי ציבור, כשהתועלת הכספית היא לטובת הכיס הפרטי של התובעות. בתביעה זו גרמו התובעות נזק לקופה הציבורית. כך לדוגמא, ח"כ מירי רגב, הגישה תביעת לשון הרע, **בתיק ת"א 14-09-2291 רגב נגד גילי גולן**, ובחודש אוקטובר 2015 הגישה שוב תביעת לשון הרע נ' ערוץ 10 ואחר **בתיק ת"א 15-10-38764**, בתביעות הללו טענה רגב, כי הוכפשה כח"כ עובדת מדינה. היא זו ששילמה מכיסה את האגרות ושילמה עבור ייצוגה. דוגמא נוספת: ראש הממשלה בנימין נתניהו, הגיש תביעת לשון הרע נ' העיתונאי יגאל סרנה, **בתיק ת"א 16-03-56211**, לא יוצג על ידי הפרקליטות. שילם אגרה כחוק.
188. כשהתובעות יפסידו בתביעה מי שישלמו את הכספים, הם אזרחי העיר, ואם התובעות יזכו בתביעה (מה שלא יקרה), מי יקבל את הכסף? התובעות שלא שילמו אגרה?
189. בישראל כ- 500,000 עובדי מדינה, ידוע לכל אזרח כיום כי במידה והוא מרגיש שנעשה לו עוול על ידי עובד מדינה יכול לפרסם על אותו עובד ברשתות החברתיות ועל העוול שנגרם לו. במידה ויתן בית המשפט גושפנקה לתביעה שכזו, ירוץ ובצדק כל עובד ציבור מכל דרג שהוא לבית משפט וידרוש ייצוג של המדינה על חשבון כספי משלם המיסים על כל דבר אשר יכתב עליו ברשתות החברתיות או בכלי התקשורת השונים והוא ירגיש ששמו הטוב נפגע. תשלומי האגרות ושכר טרחת עורך דין נועדו בין השאר למנוע מבתי המשפט להיות מוצפים באלפי ועשרות אלפי תביעות סרק, והנה מנסים בתביעה זו לשבור את החוקים ולייצר חוקים חדשים אשר בסופו של יום יפגעו במערכת המשפט ויעמיסו על השופטים אשר גם כך עמוסים לעייפה בתביעות, תיקים בכמויות אשר ספק אם יוכלו להתמודד עמם דבר אשר יגרום באופן ישיר לקריסה של מערכת המשפט.
190. לא זו אף זו, הדבר יגרום לסתימת פיות גורפת של הציבור בישראל, אזרח/עיתונאי יחשוב עשרים פעמים בטרם יכתוב דבר או חצי דבר על עובד מדינה בידיעה שכספי הציבור ישמשו ללא פיקוח לתביעות גחמה אישיות של עובדי ציבור ועובדי ציבור לא יחששו לדרוש ייצוג שכזה אשר מחד לא עולה להם דבר ומאידך יוכל לדעתם להעמיק את כיסם.
191. לאור כל האמור לעיל, מתבקש בית המשפט הנכבד לסלק את התביעה על הסף, בשל היותה תביעה המיועדת להשתיק את הנתבעים, ואשר אינה מגלה כל עילה של ממש.
192. כל טענות כתב הגנה זה נטענות בהשלמה, לפי הקשר הדברים והדבקים.

193. לחילופין, מתבקש בית המשפט הנכבד לדחות את התביעה לגופה ולחייב את התובעות בהוצאות ההליך ובשכר טרחת הנתבעים, והכל בתוספת הפרשי הצמדה וריבית כדין עד ליום התשלום המלא בפועל.

194. בנוסף לאמור לעיל, מתבקש בית המשפט הנכבד לחייב את התובעות בהוצאות לדוגמא, וזאת בשל העלאת טענות חסרות שחר, שאינן מגובות בכל ראיה, המבטאות את חוסר תום ליבן ואת רצוןן לסלק כל ביקורת בענייניהן.

לורי שם טוב

לורי שם טוב, עיתונאית
נתבעת 7

תאריך: מוטי לייבל, עיתונאי
13.10.1 נתבע 8

6

[%D7%90%D7%91%D7%99%D7%91-
%D7%AA%D7%95%D7%91%D7%A2%D7%AA-%D7%90%D7%AA-
%D7%92%D7%95%D7%92%D7%9C-
%D7%95%D7%A4%D7%99%D7%99%D7%A1%D7%91%D7%95%D7%A7](#)

10. נספח 10 – קבלה ששילמו עובדי הציבור עו"ס סימונה שטיינמץ ובעלה יוסי שטיינמץ, עברין מורשע, עובד ציבור לשעבר ברשות המסים בתיק **בתיק ק"ג 12-02-39037 סימונה שטיינמץ ומרדכי יוסף שטיינמץ נ' מדינת ישראל**, שם שילמו אגרה כדין